

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

*Svetega Antona
Padovanskega*

Leto XXIV, številka 555 datum 12. 7. 2020

ŠKOFOVA BESEDA ... Z epidemijo smo bogatejši za izkušnjo, o kateri smo mislili, da je nikoli ne bomo doživeli. Ko je izbruhnila, smo sledili varnostnim navodilom, ker smo vedeli, da **izzivanje Boga ni znamenje zaupanja, ampak prej predrznosti in ošabnosti**. Bomo še videli, ali smo bili v nekaterih ukrepih preveč rigorozni. Vsekakor pa **nihče nima pravice, da postavlja v nevarnost življenje ali zdravje svojega bližnjega**. Seveda so se tudi tokrat našli posamezniki, ki se imajo za pametnejše od drugih. Na srečo njihova neodgovornost ni imela posledic, a nič ne jamči, da bo tudi prihodnjic tako.

V tem času smo izkusili tudi lep primer odnosov med Cerkvijo in državo. Državne oblasti so spoštovale lastne pristojnosti cerkvene oblasti, ta pa je to upravičila s polnim upoštevanjem stroke. **Vsakemu njegove pristojnosti v medsebojni podpori za skupno dobro!**

V tednih, ko smo bili zaprti doma, nam je moderna tehnologija tudi v pastoralni prišla prav. Lahko smo ohranjali stike s farani in jih obveščali o potrebnem. Celo praznike smo nekako obhajali. Nagovorom in virtualnemu bogoslužju so prisluhnili mnogi, ki sicer nikoli ali zelo redko zaidejo v cerkev. Naši verniki so zaradi zaustavljenega obratovanja mnogih dejavnosti imeli več časa. Postregli so si lahko z dokaj izborno duhovno hrano, ki se jim je dostavljala na dom preko televizije, radia in interneta. Ni bilo treba nikamor hoditi, se preobleči in porabiti denarja za gorivo. Še v pušico ni bilo treba nič dati. Tudi duhovniki, katerih poslušalstvo se je podeseterilo, so bili zadovoljni. Nekateri so to ocenili celo kot prednost.

Toda ... **ali ne tiči v tem tudi zelo nevarna past? Ali nismo s tem verskega življenja zožili na eno samo razsežnost? Vera je res »iz poslušanja«, toda ... ali samo iz njega? Ali so nam dolgi tedni vsiljenega posta od občestvenih doživetij lakoto po le-teh okreplili ali pa se nam je prikradla misel, da je tudi tako dobro ali celo boljše, ker od nas terja manj? Kaj bomo storili, da bomo**

tiste »ovce«, ki se jim ne ljubi vrniti se v okrilje oltarnega občestva, spet pripeljali nazaj, da ne bodo same tavale in si iskale pašnikov po svojem okusu? Kako bomo obhajali sveto mašo, da bodo verniki doživljali nepogrešljivo prednost občestvene evharistije? Virtualnost (npr. mobilniki) izrinja pristne osebne stike in siromaši življenje. Ali bomo dovolili, da se to zgodi tudi z našo občestveno vernostjo? Ali bi potem to še bilo katolištvo?

Epidemija je vse presenetila in smo jo prebrodili po najboljših močeh. V glavnem dobro. Ne bo pa ostala brez škodljivih posledic. Gospodarstveniki štejejo izgube v milijarde. Tudi mi se moramo zavedati svoje, **duhovne škode, jo odpravljati in razmišljati, kako bi morebitni drugi val te kuge prestali še bolje.**

mshr. dr. Anton Stres upokojeni ljubljanski nadškof metropolit

Pon., 13. 7. Henrik	Ob 19. uri za + Marijo Jodl, obl. in Julijano Cvirn
Tor., 14. 7. Kamil de Lellis	Ob 19. uri za + Mirana Kolmana, obl. in Jelko ter moža Antona
Sre., 15. 7. Bonaventura	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 16. 7. Karmelska Mati Božja	Ob 19. uri za + Janeza Iršiča in sina Ivana
Pet., 17. 7. Aleš	Ob 19. uri za + Antona Košana
Sob., 18. 7. Friderik	<i>»Krstna sobota«</i> Ob 19. uri za + Terezijo Turner
Ned., 19. 7. 16. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Filipa Ramšaka ter vse + Ramšakove in Hartmanove <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za vse + Pušnikove</i>

KRIŠTOFOVA NEDELJA IN AKCIJA MIVA

Tudi letos bomo ob obhajanju Krištofove nedelje in blagoslovu vozil, **26. julija 2020**, zbirali darove za vozila misijonarjev. Letošnja Akcija **MIVA** je že 33. po vrsti in zdi se, da so potrebe po prevoznih sredstvih naših misijonarjev v letošnjem letu še posebno velike. Vlade v deželah tretjega sveta že v normalnih razmerah ne zmorejo poskrbeti za najosnovnejše potrebe številnih svojih prebivalcev. S pojavom pandemije covid-19, zaprtjem javnega življenja ter posledično nezmožnostjo ljudi, da bi si zaslužili svoj *»vsakdanji kruh«*, pa se je njihovo že tako uborno stanje še poslabšalo. S tem bo zagotovo večji del bremena ponovno

padel na ramena naših misijonarjev. Vozila, kupljena preko darov akcije **MIVA**, pa so jim pri njihovem delu za uboge v neizmerno pomoč. Z njimi namreč lahko naredijo veliko dobrega.

Koronavirus naših misijonarjev zagotovo ne bo ustavil, da bi nehali delati dobro! Ljudem bodo pomagali, kolikor je le v njihovih močeh.

V Misijonskem središču Slovenije se Vam v imenu naših misijonarjev za zbrano nabirko iz srca zahvaljujemo.

Pon., 20. 7. Apolinarij	Ob 19. uri za + Mihaela Zaveršnik in Frančiško ter Viktorja Pungartnika
Tor., 21. 7. Lovrenc iz Brindisija	Ob 19. uri za + Daniela Petruna
Sre., 22. 7. MARIJA MAGDALENA	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet., 23. 7. BRIGITA	Ob 19. uri na čast Materi Božji ... v zahvalo ter priprošnjo
Pet., 24. 7. Krištof	Ob 19. uri za + Mileno Hudernik in Jožefa
Sob., 25. 7. JAKOB STAREJŠI	<i>Izjemoma ... Ob 11. uri na Sv. Antonu Bogu in Devici Mariji na čast za zdravje otrok</i>
Ned., 26. 7. 17. NEDELJA MED LETOM	KRISTOFOVA NEDELJA Blagoslov avtomobilov in nabirka MIVA Ob 8. uri za + Ano Osvald <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ano Vodušek</i>

PRIDITE K MENI VSI, KI SE TRUDITE ...

Gospod, hvala ti za to vabilo, tako polno tolažbe in upanja ... hvala ti za tvojo razpoložljivost, da si nam vsak trenutek tako blizu s svojo ljubeznijo. Ti, ki se ti klanjajo angeli in pred katerim trepetajo demoni, se nam daješ vsega za nas!

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

Gospod, ko bi ti sam ne izrekel tega vabila, kdo izmed nas bi si drznil verjeti, da je lahko to res, da se ti polni zaupanja približamo in da zares hočeš v naše srce? Kako bi se ti drznil približati in te sprejeti tisti, ki te je tisočkrat žalil in poteptal tvojo ljubezen, tisti, ki je zlorabil zaupanje in pozabil obljubo?

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

Kako bi se te drznil brez tega povabila prejeti jezik, ki je zmerjal, lagal in zadajal rane v srce ... kako bi se te drznilo gledati oko, ki je mižalo pred ljubeznijo, gledalo v stran pred stisko in prijateljevalo s temo ... kako bi se te drznilo poslušati uho,

ki je preslišalo tolkere klice na pomoč, ki je molče prisluškovalo opravljanju in natolcevanju!

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

Kako bi se, brez tvojega zagotovila upala k tebi stegniti roka, ki se je raje stiskala v pest kakor pa v molitev in objem ... ki se je raje grela v žepu, ko so drugi zmrzovali ... ki je vlekla k sebi, ko so k njej prosile prazne dlani ... kako bi se drznile narediti korak k tebi noge, ki so tolikokrat služile begu, služile izogibu povabila k ljubezni in mirovale, ko bi morale na pot!

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

O, kako bi se sicer upali zbrati tukaj pri tebi kot ena družina mi, ki se med seboj poznamo, ki vemo za grehe drug drugega ... mi, ki smo si večkrat zopni ... mi, ki smo drug v drugega dvomili, se ovirali, prevarali in prezrli ... mi, ki te nismo vedno klicali v svojo sredino in ti ne verjeli, da nas lahko dvigneš in povežeš!

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

Da, kako bi se sicer upali prinesiti na tvoj daritveni oltar svoje delo, ki nam je večkrat le breme ... prinesiti svoje znanje, ki nam večkrat služi za napuh ... svojo kulturo in umetnost, ki je večkrat le odraz našega zbeganega duha ... svojo pobožnost, ki je večkrat le prosjačenje in strah!

Pridite k meni vsi, ki se trudite ...

Brez tega tvojega ljubečega povabila bi težko prišli k tebi tudi s svojo šibko vero, ki nam izhlapi, ko zapustimo cerkvene zidove ... z vero, ki se mora skriti pred zadrego javnosti in ki klone pred koristolovsko ponudbo zunanjega sveta!

Hvala ti, Gospod, za tvojo ljubezen v evharistiji, v kateri nam prihajaš blizu, da bi mi lahko postali bližina drugim ... s katero nas hraniš, da bi mi zmogli biti kruh za druge ... v kateri nam odpuščaš, da bi mi znali odpuščati ... s katero nam napajaš življenje, da bi mi radi in polno živeli ... hvala ti za evharistijo, ob kateri nas zbiraš, da bi mi zbirali razdeljene ... v kateri prihajaš k nam, da bi mi lahko prišli k tebi!

Evharistični Gospod, zbližaj in poveži nas kot družino, kot župnijo, kot narod, kot človeštvo! Naj vsi, ki te v evharistiji prejemamo, resnično postajamo božji otroci ter bratje in sestre med seboj, saj verujemo, da nikoli nismo sami, verujemo v tvojo navzočnost v Svetem rešnjem Telesu in skupaj kot občestvo to vero tudi izpovedujemo! *p. Pavle Jakop*